Cuvântul lui Dumnezeu la soborul sfântului Ioan Botezătorul

Pace vouă, fiilor, și deschidem cartea cuvântului Meu și așezăm în ea ziua a doua după praznicul Bobotezei, că botezătorul Ioan a stat cu Mine în apa Iordanului și l-am făcut cunoscut prin Evanghelia Mea de botez, iar dacă în mijlocul apei Ne-am mărturisit unul pe altul în fața mulțimii, o, cum să nu rămână scris în cartea Mea grăirea Mea cu Ioan în zi de Bobotează? Am grăit cu el în apă, și a grăit el cu Mine și s-a scris spre mărturie grăirea dintre Noi, și stă gata să intre în cartea Mea cu voi grăirea Mea cu Ioan la praznic de Bobotează, iar voi sunteți martorii, fiilor.

Cuprinși în slava praznicului Bobotezei lăsăm în carte cuvântul dintre Mine și tine, Botezătorul Meu. O, nu pentru că părinții cei sfinți ai bisericii te-au așezat cu sărbătoare lângă sărbătoarea botezului Meu, ci pentru că amândoi suntem mărturisitori unul pentru altul dacă am fost unul lângă altul în ziua aceea, și mai ales pentru că toți cei din cer fac zi de sobor și slăvesc pe Cel botezat și pe botezător, spre bucuria cerului tot, că între cei din cer slava sărbătorilor e mai măreață, e mai cu fiori, e mai dulce, fiindcă e multă mângâiere pentru cei ce au biruit peste ei înșiși și au ales pe pământ viața cu Dumnezeu, calea cea anevoioasă, care duce la cer pe om, iar pentru suferința cea îndurată fără de mângâiere, o, vine mângâierea spre care a tânjit fiecare călător în mersul lui de pe pământ spre cer.

Am suit la cer praznicul de Bobotează, fiilor. Am stat cu voi, am mângâiat cerește cu voi pe cei ce au venit din depărtări la izvorul Meu de cuvânt și la apa de Bobotează. Dulce Ne este Nouă, celor din cer, întâlnirea care vine una după alta în sărbători aici cu ei, că numai iubirea îi poartă pe cei ce vin, iar Eu, Domnul, îi sprijin pe cale cu însoțitori cerești și îi cuprind apoi aici în cuvânt, și, iarăși, după clipele mângâierii și ale bucuriei aici, le dăm veghe pe cale oștirile de sus, și Domnul Se mângâie pe pământ cu oamenii, cu cei credincioși, care primesc mângâiere.

O, câtă smerenie în inimi trebuie celor ce se adună laolaltă când cei din cer își unesc slava zilelor praznicelor sfinte cu cei de pe pământ în grăire cerească! O, câtă ținută sfântă trebuie să aibă cei ce se întâlnesc laolaltă, cei din cer cu cei de pe pământ, cei de pe pământ cu cei din cer, la fel simțire!

Binecuvintez grăirea ta cu Mine, Botezătorul Meu, că nedespărțită de tine este ziua Mea de botez. Amin.

— O, despre smerenie voiesc să așez în cartea Ta de azi cuvânt, Doamne botezat de Tatăl și de Duhul Sfânt și de mâna mea în ziua Ta de botez, și martori mulțime sunt în cer sosiți de pe atunci, că mulți erau în ziua aceea adunați la Iordan pentru iertarea păcatelor și pentru spălarea lor cu duhul apei, căci eu eram în Iordan, și Duhul Sfânt lucra prin cuvântul gurii mele lângă apa care curățea și sfințea, iar smerenia mea era mare, Doamne, și cu ea stăteam în apă, și multă bobotează așezam peste mulți, că valuri, valuri veneau cei mulți spre curățirea lor de păcat, ca să poată cunoaște apoi pe Dumnezeu și să-L primească în ei și pentru ei.

Îi îndemnam pe toți spre smerenie, văzând ei smerenia mea, și îi călăuzeam apoi spre pocăință, făgăduindu-le împărăția cerurilor, unde nu se poate decât curat să fie omul, iar cel ce nu se curăță rămâne tot așa.

O, a fost măreață arătarea mea și a Ta la Iordan. A stat apa pe loc și s-a tras apoi înapoi la vederea Stăpânului. Am stat de vorbă în apă unul cu altul și s-a dus din gură în gură grăirea noastră, și a venit apoi glasul Tatălui, glas din nori și a spus: «El este Fiul Meu iubit, de El să ascultați!»*, și mulțimile au fost cuprinse în Tatăl și în Fiul Cel mărturisit, iar Duhul Sfânt a mijlocit pentru săvârșirea minunii, căci pe toate le împlinește El, după cum este lucrarea Sa.*

Smerit m-am arătat, Doamne, în ziua Ta de botez, smerit și Tu, și plini de iubire eram noi, iar mila ne era lucrarea iubirii din noi, cu care curățam pe oameni. Acestea sunt lucrarea sfinților, Doamne Mieluț, iar lucrarea celor potrivnici sfinților este mânia cea născută din trufie,

din dorul de stăpânire și de putere peste oameni, dar sfinții sunt cei ce rabdă îndelung, și iubind rabdă, iar iubirea mângâie durerea chinurilor, Doamne, mângâie și sfințește și împarte credință peste veacuri, și n-au ce pierde cei răbdători, dar cei plini de mânie pierd, și nimic nu câștigă cei mânioși prin puterea lor trufașă cât timp stau ei pe scaunele puterii. O, și atunci, și acum îi privim cu milă pe cei ce caută putere peste oameni, dar ei sunt cei mai neputincioși și se tem, se tem să nu piardă scaunele puterii, stăpânirea cea de deasupra oamenilor, Doamne. dar cei smeriți nu se tem, că au în ei împărăția Ta, o, Doamne.

Voi, cei ce vă știți credincioși Domnului și venirii Lui cea de azi cuvânt peste pământ, apropiați-vă și ascultați grăirea mea, grăirea lui Ioan Botezătorul! O, îndeletniciți-vă cât puteți de mult să cunoașteți, și să lucrați apoi lucrarea smereniei, iar apoi pocăiți-vă pentru împărăția care vine pe pământ curând, curând, împărăția lui Dumnezeu. Pe nimeni nu întreabă Domnul când să vină cu împărăția Sa pe pământ. El vine și împărățește, căci trebuie Împărat din cer peste oameni, și sunt de plâns și de rușine oamenii cei de pe scaune de biserică, și care se mânie pe venirea Domnului și pe glasul Lui cel de pregătire a oamenilor.

O, nu vă mâniați, voi, cei ce v-ați așezat în jilțuri de stăpânire peste oameni. Iată, nu iubiți turma bisericii. Nu semănați cu Domnul, cu Cel milos. Nici pe departe nu semănați cu Păstorul nostru Iisus Hristos, Domnul și Împăratul, Domnul sfinților. O, nu vă mâniați, căci cei ce se mânie pe Domnul și pe creștinii cei iubitori vor păți ca și cei din vremea cea plină de mâ-nie asupra lui Hristos și a ucenicilor Lui. Plată cu mânie în ea își strâng cei ce nu-L vor pe Domnul între oameni și cu oamenii pe pământ. O, veniți spre smerenie, și apoi spre pocăință pentru faptele voastre vrăjmașe lui Dumnezeu, căci altfel veți fi zdrobiți de plata faptelor voastre rele în ziua când dreptatea a toate va lucra numai ea, și când omul bun sau rău la Dumnezeu nu va mai avea nici o putere în fața puterilor cerești, cu care Domnul Se poartă.

Duhul proorociei este lucrarea mea atunci și acum, și în lucrare de trimis am lucrat și lu-crez. Vin și vă întreb, o, ce faceți voi? Iată ce faceți! Voiți să vă întăriți împărăția voastră și vă ziditi palate mândre ca să luați ochii oamenilor și să împărățiți tot mai cruzi peste cei obosiți sub faldurile hainelor voastre de împărați, dar se va scula poporul cel mult și vă va întreba de mântuirea lui și se va uita la voi ca la călcătorii legilor sfinte și veți înțelege dojana, dar tot și toate vă vor șopti și vor spune: Târziu! Târziu!

O, fii ai oamenilor, eu, Ioan Botezătorul, vă trezesc la veghe și la pocăință cu veghe. Nu mai e vreme să cereți pământ, să vreți pământ, că a fost în neamul român un poet care plângea în fața scaunelor de domnie a țării și striga în numele neamului său zicând celor de sus: noi vrem pământ! O, aceia nu aveau pământ, săracii, nu aveau drepturi pe pământ, și-și băteau joc de ei cei sus-puși pe scaune, și plângea zadarnic poporul, căruia îi lipsea cerul, nu pământul, dar eu vă povățuiesc să căutați cerul pentru pământ, că vai pământului fără cer pe el cu oame-nii, vai! Cei care au în ei cerul pe pământ nu se mai plâng de nimic, și sunt cuminți și sunt frumoși și sunt fericiți în necazuri și nu-i doboară lipsurile sau nemulțumirile, ci îi frânge pe ei dorul de cer pe pământ și sunt de neînvins, așa cum am fost eu, fără nici un drept pe pământ între oameni, de am stat pribeag de oameni, și apropiat cu Domnul și cu îngerii Lui, iar după ce am ieșit la Iordan să-I pregătesc Domnului arătarea, așa cum a fost peste mine vestirea cereas-că, o, nu m-au primit mai-marii poporului meu dacă L-am vestit pe Domnul Cel născut în Betleem și dacă am chemat oamenii la pocăință, și, mergând la regele lui Israel ca să-i îndrept statura cea desfrânată, am fost dat la pieire, și mi-am luat locul și lucrul cel mult în cer, și tot Ioan Botezătorul sunt și azi, și-i strig pe oameni să ceară ei cerul pe pământ să vină, și să verse Domnul cupa fărădelegii peste cei ce tot umplu la ea.

Iar vouă, fii ai credinței, vă spun din cer: nu vă fie frică de oameni, oricât s-ar crede ei de mari și de tari. Lor să le fie frică de muntele fărădelegii, la care tot au zidit, iar vouă credința și roadele ei. O, vine izbăvirea, să știți că vine. Când nimeni nu se așteaptă ea vine. Amin.

Şi acum, Doamne Iisus Hristos, cuvântul Tău lângă al meu va întregi masa de cuvânt în această zi de sobor de sfinţi, în care eu sunt sărbătorit fiindcă am fost cu Tine în Iordan, Mieluţ supus sub mâna robului Tău, iar cei ce ne iubesc spre bogăţia cerului pe pământ sunt cetate tare, cu temelie în cer, Doamne, şi grăiesc cu Tine şi Te recunosc, aşa cum apa Iordanului Te-a cunoscut de Stăpân şi Ţi-a adus salutare, iar semnul cel din Iordan atunci mărturiseşte şi azi pe Domnul în ape în zi de Bobotează, spre credinţa celor mulţi.

O, ridică mâna, Stăpâne, ridic-o şi opreşte planul oamenilor, urzit împotriva puterii Tale, cu care stăpâneşti, şi arată-le lor că nu ei, ci Tu eşti Stăpânul şi ai sub stăpânirea Ta toată suflarea şi mişcarea de pe pământ, şi dă-le, Doamne, nădejde multă celor ce Te aşteaptă cu toată biruinţa Ta, căci trebuie răsplătiţi cei ce rabdă îndelung, nădăjduind în mântuirea Ta.

Cu duhul ars de foc de rugăciune Îţi cer, Bunule, o, nu lăsa peste neamul şi pământul român conducere fără Dumnezeu, fără Tine, Doamne! E ţara venirii Tale acest pământ, şi iată cât vii şi cât Te împarţi la cei ce Te vor şi la cei ce nu Te vor! O, pune credinţă în oameni şi în cârmuitori şi adu vremea cerească pe pământ aici! Sunt în sobor cu sfinţii, şi aşa Te rugăm toţi, că ne e drag acest pământ al Tău, pe care Tatăl l-a ales Ţie pentru sfârşit de timp. Fă neamurile pământului să se teamă în faţa acestor hotare pecetluite de cuvântul Tău, şi să înţeleagă popoarele venirea Ta cuvânt pe pământ şi multa Ta pregătire pentru ziua slavei, când cei credincioşi se vor bucura de Mântuitorul lor, iar Tu vei împărţi îndurare şi mângâiere, Doamne.

O, slavă numelui Tău mare, slavă împărăţiei Tale, că sfinţii Tăi sunt slava Ta, Doamne, şi sunt rodul Tău! Amin.

— O, Botezătorule al Meu, am aici popor care aşteaptă cerul să vină pe pământ şi care strigă zi de zi: *„Vino, Doamne!*”. Nu va fi ruşinat acest popor. E mic poporul cuvântului Meu, dar e cuminte şi e harnic, şi răsare numai frumos pe urma lui pe pământ, dar se tem de cel mic, se tem cei mari şi fac valuri, aşa cum ştiu numai ei să facă. Se tem mai-marii de peste biserică şi se fac de râs cu această temere.

O, nu vă mâniaţi voi, cei care ziceţi că sunteţi mari slujitori la altare spre Domnul. O, nu vă ia nimeni împărăţia voastră. Ea nu seamănă cu împărăţia Mea, de vreme ce voi nu semănaţi a fi oamenii lui Dumnezeu, căci Eu am fost sărac şi disprețuit şi smerit, iar voi sunteţi bogaţi şi slăviţi de oameni şi mândri de trufia din voi, şi iată, nu semănaţi cu Dumnezeu. O, nu vă speriaţi! Zadarnic vă tulburaţi şi faceţi valuri. Uitaţi-vă la iubirea şi la mersul cel cuminte şi frumos al fiilor cuvântului Meu de azi şi nu-i mai împungeţi aşa cum ştiţi voi să împungeţi şi să înţepaţi ca să daţi afară pe cei ce nu seamănă cu voi. O, ce slăviţi aţi fi fost voi dacă aţi fi primit cuvântul Meu, cu care vin şi mângâi şi înviez omul şi îl învăţ şi pe el calea cea curată pentru mers! O, ce rău vă stă când staţi la pândă ca să disprețuiţi şi să ameninţaţi apoi pe cei ce se apleacă să ia din gura Mea iubire şi cuvânt! Eu însă le spun celor asupriţi de voi pe faţă şi pe furiş, scoţându-i de lângă voi, şi le spun lor aşa:

O, nu vă întristaţi voi, cei îmbrânciţi, cei mustraţi de cei mari, care stau deasupra voastră să vă ţină robi măririi lor. Domnul vă pune la adăpost de vreme rea, iar voi bucuraţi-vă! O, câtă cruzime în inimile lor! Ce mari se simt şi se cred aceşti prigonitori! O, vai de mărirea lor! Sunt neputincioşi, de vreme ce se tem şi-şi apără aşa împărăţia lor. Eu, Domnul, nici atunci, nici acum n-am fost primit de arhierei, iar Iuda cel folosit de ei atunci a văzut doar la sfârşit cât s-a păcălit, şi apoi a strigat şi a spus acestora adevărul zicând: *«Am vândut sânge nevinovat!»*, dar arhiereilor nu le-a păsat de el şi i-au spus: *«Ce ne pasă nouă? Treaba ta!».* Iuda însă le-a dat banii înapoi, şi au rămas ei şi cu banii cu care L-au plătit pe Domnul spre cumpărare, şi tot ei i-au folosit. Iar voi nu vă lăsaţi prinşi în cursa în-şelării, căci arhiereii de azi sunt aproape toţi ca şi cei de atunci, şi vai celor ce dintre slujitorii de altare se lasă păcăliţi şi folosiţi, crezând în puterea peste lume a arhiereilor vremilor!

Voi, slujitori la altare, fugiţi de iubirea de bani şi de măriri! Nu vă încântaţi cu banul şi cu funcţii în biserică. Eu sunt pilda voastră, şi după Mine să vă luaţi, ca să simţiţi că sunteţi slujitorii

lui Dumnezeu. O slugă a lui Dumnezeu nu se aseamănă cu ceea ce fac oamenii bisericii, care, iată-i, sunt gata și în stare să răstoarne și să ducă la fund corabia, biserica cea de două mii de ani, care a răbdat și nu s-a amestecat cu cele străine de legea cea din cer peste ea.

O, vine dărâmarea, și nu zidirea credinței, căci vine și se arată amestecare mare, și nu e de la Dumnezeu și de la sfinți aceasta, ci este de la antichrist, despre care este scris că va să înconjoare cetatea sfinților, biserica lui Hristos, dar Eu rostesc cuvânt și spun: Cine e de pierit, să piară, iar cei credincioși să nu se teamă! Nu e de la Dumnezeu această unire, ci este lucrarea lui antichrist, cea cu fața ascunsă sub cămașă de biserica lui Hristos, ca și acum două mi de ani.

Întăresc cuvântul și spun: Nu oamenii, ci sfinții vor lucra pe pământ pentru biserica Mea, iar când Gog și Magog ar da să înconjoare cetatea sfinților, foc din cer se va pogorî, foc și pucioasă vor lucra, și planul lui antichrist va fi mistuit cu tot cu îngerii lui, iar Eu, Domnul, voi sta pe scaun alb și voi deschide cărțile, și voi deschide și cartea aceasta, și toată lucrarea Mea se va afla, ca și cea a oamenilor vrăjmași, iar Eu voi sta pe munte înalt cu mireasa Mea, precum este scris, și numele Meu cel nou se va chema Cuvântul lui Dumnezeu. Amin, amin, amin.

7/20 ianuarie 2016